

Dr. Sorin Bratoveanu
Membru al Asociației Astrologilor din România

Astrologia evolutivă

CHEILE ASTROLOGICE ALE ELEVĂRII SPIRITUALE

București 2020

„Căci marele Dumnezeu adevărat și unic nu l-a creat pe om pentru ca el doar să se multumească, asemenea animalelor, cu satisfacerea necesităților sale naturale, ci, înainte de toate, pentru ca el să se preocupe de spiritul care există în lăuntrul său. Iar acela al cărui spirit va fi activ și care își va exersa puterile spirituale prin cunoaștere, credință și faptă va deveni puternic în spiritul său.“

Jakob Lorber – Marea Evanghelie a lui Ioan, vol.6, cap.95, v.6

„Ceea ce în Magie poartă numele de chei corespunde necesității de a concentra în „prescurtări“, care vin în completarea memoriei, anumite desfășurări ale căror elemente principale sunt de obicei singurele necesare. O cheie este deci, la drept vorbind, o schemă mnemotehnică. Dar pentru că este vorba de „mementos“ (aduceri aminte) care privesc o anumită practică, ce se referă la o teorie a cărei profunzime o presupunem doar, fără a ști exact în ce constă, cheile au fost considerate ca mijloace de a pătrunde chiar în sânul misterelor inițiatice. (...) Aceste „mementos“ sunt (...) chei care deschid un domeniu instructiv, dacă cel care le deține știe cum să le folosească în mod convenabil și dacă (...) el este în stare să le înțeleagă cu exactitate sensul.“

P.V. Piobb – Manual de înaltă magie

„În plan social și uman religia a fost reprezentată până acum în dualitatea ei de Jupiter, iar factorul credinței de Neptun, ambele guvernând dualitatea semnelor zodiacale Săgetător și Pești. Pentru cei sceptici, dar și pentru cunoșători, le putem spune că astrologia este mai mult decât cred ei; această știință reprezintă în realitate Știința Cifurilor Cosmice, cu ajutorul căreia vă puteți eleva ființa în acest proces de ascensiune către 5D și ulterior către 6D și 7D (...)“

Mesaje de la Fondatorii

„Ignoranța spirituală este cel mai mare păcat. Ea face ca toate celelalte păcate să devină posibile.“

Paramahansa Yogananda

„Înțelepții au înțeles că lumea aceasta naturală este doar o imagine și o copie a Paradisului. Simpla existență a acestei lumi este o garanție că există altă lume, mai perfectă decât ea. Dumnezeu a creat-o pentru ca, prin mijlocirea lucrurilor vizibile, oamenii să poată înțelege învățăturile spirituale și minunile științei Lui.“

Paulo Coelho – Alchimistul

„Ființa este arhitectul propriului său destin. Moartea și nașterea sunt evenimentele cele mai importante ale vieții. Omul își uită natura esențială și aceasta îi cauzează suferință. Când devii conștient de Realitatea Ultimă, atunci atungi Eliberarea.“

Swami Rama – Relatăriile unui discipol despre maeștrii spirituali din Himalaya

cuprins

motto	7
introducere	11
evoluția spirituală în viziunea astrologiei europene – partea I	19
evoluția spirituală în viziunea astrologiei europene – partea a 2-a .	63
astrologie evolutivă previzională	111
celeșapte Atribute Divine fundamentale și astrologia	127
legile spirituale și aplicarea lor în astrologie	143
practici spirituale hinduse și tibetane bazate pe astrologie.....	177
spiritualitatea și astrologia chineză	191
exemple practice	225
bibliografie	233

introducere

CE ESTE EVOLUȚIA SPIRITUALĂ?

Mulți oameni folosesc sintagma *evoluție spirituală*, dar marele public încă nu înțelege foarte bine semnificațiile ei. Am putea vedea evoluția spirituală ca pe o traiectorie, care presupune parcurgerea unui drum, dintr-un punct în alt punct. Însă această traiectorie evolutivă nu poate fi niciodată orizontală, pentru că aceasta ar presupune rămânerea la același nivel calitativ. Traiectoria spirituală este întotdeauna un parcurs vertical, ascensional; dar acest traseu al evoluției nu este urmat liniar, ci în spirală (este o spirală evolutivă ascendentă), și astfel se accede la nivele tot mai înalte de cunoaștere, înțelegere, luciditate, percepție, deci sunt atinse nivele tot mai înalte de conștiință.

Un maestru spiritual ne-a oferit o definiție a noțiunii de *cale spirituală*: „ansamblul modalităților spirituale prin care ființa se apropie de Dumnezeu”. „Viața spirituală a ființei umane care aspiră sincer către Dumnezeu este aproape întotdeauna concepută ca o cale sau ca un drum care pornește de la starea de ignoranță (...) și conduce, în mod gradat și ascendent la atingerea adevărării înțelepciuni divine și a perfectiei iluminării spirituale ce permite ființei să îl cunoască în mod intim și inefabil pe Dumnezeu.“

Prin urmare, dacă am aflat ce este calea spirituală, putem spune că evoluția spirituală reprezintă o parcurgere efectivă a căii spirituale, cu realizări semnificative, de etapă, progresive, care ajung, din treaptă în treaptă, până la desăvârșirea spirituală. Din definiția de mai sus înțelegem că evoluția spirituală, ca parcurgere a căii spirituale, solicită o raportare obligatorie la Dumnezeu Tatăl, iar iluminarea spirituală și înțelepciunea divină sunt niște etape semnificative ale procesului evolutiv. Un aspirant spiritual sincer poate pune întrebări gen „care este calea spirituală cea mai bună pentru mine?“, sau „ce tip de cale

spirituală mi se potrivește?", ori „de unde ar trebui să încep și cu ce?". Aici astrologia poate interveni și poate descoperi în astrograma fiecărei persoane genul de abordare spirituală (care ar putea conduce apoi la un tip de cale spirituală) care este adecvat ființei respective, în raport cu distribuția planetară (astrotema) natală.

Sintagma *evoluție spirituală* poate avea diverse accepțiuni, semnificații, conotații, în funcție de calea, tradiția, religia de care adeptul este atașat, și cu ale cărei principii sau dogme se identifică. Pe oricare din aceste „itinerarii” spirituale se afirmă existența unei Ființe Supreme (sau a mai multora), care întruchipează Absolutul, perfecțiunea, realizarea ultimă (uneori nu este vorba de o ființă, ci de o stare de perfecțiune supremă), încât evoluția spirituală reprezintă aproape întotdeauna drumul evolutiv, ascendent, parcurs de la starea umană obișnuită până la atingerea același nivel cu Ființa Supremă, identificarea completă cu Aceasta sau rămânerea definitivă în planul suprem de existență.

Desăvârșirea spirituală este numită „mântuire” în creștinism (aici vorbim de Dumnezeu Tatăl și de Împărația Cerurilor), „nirvana” în budism (aici vorbim de Cele 4 Nobile Adevăruri și de Calea cu Opt Brațe), „eliberarea supremă” pe calea yoga (prin eliminarea tuturor condițiilor de orice fel), obținerea Pietrei Filosofale și a Elixirului Nemuririi (în alchimie), intrarea în Paradis, pe calea islamică (aici vorbim de Allah, de Mecca, de Kaaba), ș.a.m.d.

Dacă privim evoluția spirituală, pe care am încercat să o definim până acum, nu din punct de vedere al unei tradiții sau căi, ci la modul metafizic, putem vorbi de moduri particulare de a aborda acest subiect (dintr-o anumită perspectivă), prin atingerea unui anumit atribut al Divinului. Putem vorbi despre:

desăvârșirea pe calea purității, atingând Suprema Puritate;
 desăvârșirea pe calea conștientizării,
 atingând Suprema Conștiință;
 desăvârșirea pe calea eliberării de condiționări,
 atingând Suprema Eliberare;
 desăvârșirea pe calea cultivării armoniei,
 atingând Suprema Armonie etc.

Abordând astfel lucrurile, descoperim că modalitățile particulare de evoluție (care sunt într-un număr mai mare decât cele deja enumerate) se pot corela cu cele 12 semne zodiacale.

Prin urmare, putem vorbi despre:

Berbec – calea acțiunii inspirate, calea eroului spiritual (războinicul), cale alchimică (semn de foc);
Taur – calea contemplației artistice, calea armoniei, calea frumuseții, a transfigurării (*Divinul ca Suprema Frumusețe*);
Gemeni – calea conștientizării, calea echilibrării perfecte a opușilor polari (ce conduce la starea androginală);
Rac – calea identificării cu nectarul Divin (soma, amrita), calea reflectării (oglindirii) perfecte, calea hrănirii tuturor, din ipostaza Mamei Divine;

Leu – calea voinței inspirate, calea inimii (a iubirii), calea armoniei, calea frumuseții, cale alchimică (de foc);

Fecioară – calea discenământului perfect (între ce este adevărat și ce nu), calea purității,
 calea acțiunii practice detașate;

Balanță – calea evoluției în cuplu, calea armoniei, calea contemplației artistice, calea echilibrului perfect (*Divinul ca Suprem Echilibru*);

Scorpion – calea trăirii lucide a pasiunii, calea alchimică prin excelență, calea misterului (*Divinul ca Suprem Mister*), calea erotismului sacru (tantrism);

Săgetator – calea ordinii (*Divinul ca Ordine Suprema*), calea libertății perfecte, calea înțelegerii și conștientizării, calea căutătorului inspirat, calea maestrului spiritual;

Capricorn – calea autocontrolului și disciplinei perfecte, calea ascezei, calea cristalizării perfecte, calea înțelepciunii,
 calea dominării și超越者 (transcenderii) timpului;

Vărsător – calea cunoașterii, a omniscienței, calea libertății,
 calea cosmizării, calea evoluției în grup;

Pești – calea devoționii (a iubirii, compasiunii, sacrificiului), calea credinței totale (a dăruirii).

Prin evoluția spirituală se trece de la o stare individuală, limitată, la o stare cosmică, plenară a ființei umane. În termeni de astrologie, se transferă centrul de greutate de la planetele ușoare (personale), la planetele grele (transpersonale), adică se trece de la octavele inferioare (corespunzătoare nivelului uman obișnuit), la octavele superioare (corespunzătoare nivelului cosmic).

Se pot descrie astfel cinci axe planetare ale evoluției:

în care Soarele este octava inferioară, iar Jupiter cea superioară

Inițial individul este preocupat să-și afirme personalitatea, să se manifeste, să se pună în valoare, să se plaseze în centrul atenției, considerând că aici, în lumea materială, se află scopul principal al existenței sale. Maturizarea, evoluția nativului presupune înțelegerea menirii individuale profunde (propria dharma) și angrenarea în realizarea acesteia. Adeptul spiritual dobândește progresiv o măiestrie, prin intermediul căreia îl poate ajuta și pe alții aspiranți spirituali să parcurgă același drum. Aceasta este Axa Evolutivă a Pământului.

②

Axa Luna–Saturn

în care Luna este octava inferioară, iar Saturn cea superioară

Inițial individul este central asupra sferei sale emoționale, asupra relațiilor familiale, asupra preocupărilor instinctuale, fiziologice, vegetative, primare. Nativul trăiește fiind receptiv la ritmurile naturii, hrănindu-se și hrănind și pe cei apropiati. Maturizarea, evoluția ființei presupune acordarea la ritmuri temporale mult mai elevate, apoi atingerea atemporalității, starea de înțelepciune fiind tot mai pregnantă. Acest adept descoperă responsabilitatea pe care o are față de multimea de aspiranți spirituali, pe care îl hrănește cu nectarul divin, conducându-i spre cucerirea eternității, a veșniciei.

Aceasta este Axa Evolutiva a Eterului.

③

Axa Mercur–Uranus

în care Mercur este octava inferioară, iar Uranus este octava superioară

Inițial individ acumulează informații, le analizează în mod superficial, le stochează sau le transmite altora, în procesul de comunicare. Apărea știința profană, materialistă. Stabilește relații cu un anturaj, creându-se grupul. Maturizarea, evoluția ființei presupune trecerea la treapta intuiției, saltul de la mental la supramental. Nativul avansază, progresiv, de la conștiința individuală la conștiința cosmică, obținând cunoașterea revelată. Adeptul devine inițiatorul, îndrumatorul colectivelor de aspiranți spirituali, cărora le oferă cunoașterea sa esențializată. Aceasta este Axa Evolutivă a Aerului.

④

Axa Venus–Neptun

în care Venus este octava inferioară, iar Neptun este octava superioară

Inițial individ manifestă iubire față de cei apropiati, cultivă armonia în relațiile interumane, se orientează către preocupări artistice, estetice. La acest nivel, iubirea este limitată de egoism și de posesivitate. Maturizarea, evoluția ființei presupune trecerea la treapta iubirii cosmice, christice, detașate. Adeptul ghidează mari colective de aspiranți pe calea iubirii divine, a devoționii, obiectul adorației fiind Divinul.

Aceasta este Axa Evolutivă a Apei.

⑤

Axa Marte–Pluton

în care Marte este octava inferioară, iar Pluton este octava superioară

Inițial individul este plin de voință să individuală, de pasiune, de inițiativă și impulsuri de acțiune, manifestând uneori agresivitate, porniri violente, o sete abisală de a-și satisface dorințele. Maturizarea, evoluția ființei presupune realizarea saltului către identificarea cu voința cosmică (nativul își subsumează voința proprie față de voința divină, până când devine pe deplin un canal de manifestare a voinței divine). Natura individuală, inferioară, pasionalitatea umană, instinctualitatea primară sunt alchimizate progresiv, potențând tot mai mult aspirația către ascensiune spirituală, către transformare, către integrare completă în Divin. Adeptul devine un lider spiritual puternic, plin de mister, magnetism, charisma, ce conduce aspiranții pe calea transformării. Aceasta este Axa Evolutivă a Focului (calea alchimică).

Desăvârșirea spirituală nu solicită parcurgerea riguroasă a tuturor celor 5 axe, ci doar a uneia. Atingerea măiestriei, a perfecționii prin una din aceste axe ne oferă apoi o măiestrie și în celelalte patru.

Am putea spune că evoluția spirituală are mai multe etape. Pentru a înțelege acest proces inefabil, este necesar să cunoaștem câte ceva despre felul în care este structurată, la modul esențial, ființa umană. Așadar, omul este alcătuit din:

corp fizic – care este foarte vizibil și la îndemâna oricărui om; **minte și ego** – ego-ul este un nucleu al psihicului uman, în jurul căruia se structurează personalitatea, având în subordonare sa mintea conștientă;

suflet – este constituit din straturile superioare ale aurei – corpul mental superior (sau corpul supramental) și corpul cauzal;

spirit sau Sine – este o mică parte din Spiritul Divin, alocată fiecărei ființe.

Despre suflet și spirit ni se vorbește într-o manieră relativ explicită într-un text revelat numit *Marea Evanghelie a lui Ioan*, în care o parte

din ezoterismul Bibliei este explicat. Astfel, versetul din Geneza care afiră că „Dumnezeu a făcut cei doi mari luminatori, și anume: lumina torul cel mai mare ca să stăpânească ziua și lumina torul cel mai mic ca să stăpânească noaptea (...)“ (Geneza – 1,16), este interpretat astfel: „Atunci când vasul exterior (trupul) a atins un grad suficient de evoluție (...) Dumnezeu trezește atunci spiritul Său etern necreat în inima omului. Acest spirit (...) este exact ceea ce Moise a vrut să indice prin acești doi mari luminatori care sunt plasati pe bolta cerească (...). Fiecare om creat are un suflet viu care are capacitatea necesară de a discerne binele și adevărul de rău și minciună. Dar acest suflet nu este necreat; dimpotrivă, el este o natură creată și nu poate să ajungă niciodată prin el însuși la Dumnezeu.

Dar atunci când voința, angrenată cu toată umilitatea și toată modestia inimii, acceptă binele și adevărul după legile care îi sunt date, această voință liberă implantată de Dumnezeu devine o adevărată boltă cerească, pentru că ea s-a dezvoltat după dimensiunea divină care a fost pusă în sufletul omului; ea devine aptă să asimileze în sine divinul pur necreat.

Ceea ce este pur divin, sau spiritul necreat al lui Dumnezeu, care este aşezat veșnic pe această boltă cerească, este marele luminator, iar sufletul omului (...) devine el însuși un luminator de o intensitate aproape egală, care este deci cel de-al doilea luminator – mai mic (...). Căci sufletul uman nu ar putea niciodată să-l vadă pe Dumnezeu ca ființă pur spirituală și invers, spiritual pur necreat al lui Dumnezeu nu ar putea să vadă o natură creată (...); dar, prin această relație perfectă (...) dintre spiritual pur și suflet, sufletul poate să-l vadă pe Dumnezeu în ființă sa pură și primordială, prin nouă spirit care a venit în el (...).

Prin urmare, fiecare om poate evolua spiritual în mod progresiv. Mai întâi se trezește sufletul uman, apoi sufletul, complet trezit se unifică (fuzioneză) cu spiritul (Sinele). Începutul acestui proces de trezire spirituală poartă numele de „iluminare“ sau, în limbaj inițiatic, „a doua naștere“. La această stare de trezire spirituală sau iluminare face aluzie Iisus, în discuția sa cu Învățătul Nicodim, redată în *Evanghelia după Ioan*: „(...) Iisus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărația lui Dumnezeu“. Nicodim i-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nasăcă?“ Iisus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din duh, nu poate să intre în Împărația lui Dumnezeu.“ (Ioan – 3, 3-5).

În Marea Evanghelie a lui Ioan (text revelat în secolul al 19-lea misticului german Jakob Lorber), aceste versete, citate mai sus, sunt explicate de Iisus astfel: „Dacă nu-ți vei trezi spiritul, urmând calea pe care îl-o arăt Eu, nu vei putea înțelege ceea ce este ascuns în esență profundă a cuvintelor Mele divine și vii.“ (...) Sufletul trebuie să fie purificat

de apa umilitării și a renunțării de sine, pentru că apa este simbolul cel mai vechi al umilitării (...). Sufletul purificat răspândește în jurul lui lumina spiritului adevărului (...) adevărul este precum lumina Soarelui. Adevărul îl face liber pe cel care îl acceptă și îl recunoaște în sufletul lui purificat prin umilită. Intrarea în Împărația lui Dumnezeu este chiar această libertate a spiritului, sau această înțelegere spirituală a libertății.“

Prin urmare, sufletul uman este necesar să se purifice, să se trezească, să se unifice cu spiritul (starea de iluminare sau *a doua naștere*), iar apoi evoluția sa să continue până la desăvârșire (eliberație spirituală, mântuire sau intrarea în Împărația lui Dumnezeu). Cam acesta ar fi, foarte pe scurt, traseul evoluției spirituale.

În plus, pe lângă trezirea sufletului și a Sinelui (spiritului), evoluția spirituală mai presupune și:

arderea încărcăturilor sau depozitelor karmice personale;
controlul perfect al energiei sexuale;
purificarea și controlul celor 5 elemente
(pământ, apă, foc, aer, eter);
ascensiunea energiei Kundalini (Kundalini shakti).

Toate aceste aspecte ale evoluției spirituale sunt foarte strâns corelate între ele, condiționându-se reciproc și interferând în mod continuu. Eliminarea deșeurilor karmice permite ascensiunea la etape tot mai înalte de evoluție.

Evoluția spirituală este un proces inevitabil. Cu toții evoluăm, dar problema este dacă o facem într-o manieră conștientă sau inconștientă. Cei care nu se preocupă deloc de spiritualitate, evoluează într-o manieră inconștientă, prin încercări existențiale dificile, aflate în totală concordanță cu astrogramele lor natale, aceste dificultăți (probleme de sănătate, pierderi, rupturi de relații, exiluri, probleme cu legea etc.) având rolul de a-i purifica de încărcăturile karmice negative personale. Cei care aleg să evolueze spiritual într-o manieră mai lucidă, mai conștientă încep să caute răspunsuri la întrebările existențiale: „Cine sunt? De unde vin? Încotro mă duc?“, la care astrologia poate răspunde într-un mod semnificativ și profund, dacă știm să interpretăm în mod spiritual hărțile astrale.

Viziunea umană obișnuită este: „Întâi să am o carieră profesională, o familie, bani, casă, mașină, o anumită notorietate, o anumită poziție socială, iar apoi, la maturitate, mă pot preocupă și de chestiuni spirituale“. Aceasta, în cel mai bun caz. Spiritualitatea este asociată de majoritatea oamenilor cu religia, cu mănăstirile, adică „niște lucruri cu care nu merită să îți bați capul, sunt pentru bătrâni care se duc mereu

la biserică", căstigurile financiare fiind scopul principal. Totuși, această abordare, care constă în a pune aspectele materiale-sociale-professionale (într-un cuvânt, cele „lumești”) înaintea celor spirituale, este eronată.

În *Evanghelia după Matei*, Iisus afirmă: „Nu vă îngrijorați dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” (...) Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi împărația lui Dumnezeu și neprihăirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.” (*Matei – 6, 31-34*). Altfel spus, este necesar să punem în prim-plan evoluția spirituală, căutarea lui Dumnezeu, a împărației Sale, a desăvârșirii, iar Dumnezeu Tatăl ne va oferi și ceea ce avem nevoie pentru viața obișnuită (bani, locuință, o activitate profesională etc.). Desigur, Divinul ne va permite să obținem, în plan concret, ceea ce merităm (karmic vorbind) și este în acord cu menirea noastră existențială, nu ceea ce ne dorim noi, fiind plini de ambiții și dorințe materiale. Unii înțelepți afirmă că „dacă nu îi oferim lui Dumnezeu primul loc în viața noastră, nu îi oferim nici un loc”.

Această necesitate de evoluție a ființei umane a existat de când au fost oamenii creați. Dar acum, odată cu intrarea în Era Vărsătorului (în 2012, aceasta a fost de fapt marea semnificație a acelui an, la care se încheia faimosul calendar maya), a apărut provocarea ascensiunii planetei Terra și a tuturor ființelor care trăiesc pe ea într-o dimensiune energetic-vibratională mai înaltă.

CAPITOLUL 1

evoluția spirituală în viziunea astrologiei europene – partea I

Motto: „Cel care a depășit limitările minții poate călători oriunde în trecut, prezent sau viitor. Aceste limitări sunt timpul și spațiul. Mintea umană obișnuită nu poate depăși aceste condiționări, dar marii înțelepți pot. Este foarte dificil pentru oamenii obișnuiți să înțeleagă această Mare Știință, dar această înțelegere nu necesită decât aspirație pentru cei care sunt deja pe cale.”

Swami Rama – *Relatăriile unui discipol*

În astrologia europeană, semnificatorii spiritualității sunt planeta Jupiter, zodiile Săgetător și Pești, și casele a IX-a și a XII-a. Jupiter semnifică filozofia de viață, metafizica, anumite doctrine spirituale, puterea de înțelegere spirituală, aptitudinea de a fi un maestru, duhovnic, guru sau ghid spiritual (în funcție de tradiția spirituală sau religioasă la care se raportează fiecare persoană). Dar, dacă Jupiter reprezintă doctrina spirituală, Saturn reprezintă capacitatea și determinarea de a aplica practic principiile spirituale, cu perseverență, cu rigoare, în intervale rezonabile de timp, cu o anumită regularitate, cu seriozitate, în vederea dobândirii progresului spiritual, a maturității spirituale și înțelepciunii; astfel se pot parcurge anumite etape spirituale, pot fi eliminate anumite încărcături karmice și se pot atinge stadii precum trezirea sufletului și revelarea Sinelui. Practic, planeta Saturn semnifică accesul la Sine.

Chiar și astronomic, Saturn are semnificația unui prag spiritual. De la Soare până la Saturn în astrologie vorbim despre domeniul individual sau personal. După Saturn, începând de la Uranus, intrăm în domeniul transpersonal, unde descoperim mai ales semnificații legate de generații sau grupuri umane de mari dimensiuni.

Prin urmare, Saturn reprezintă limita dintre personal și transpersonal, prin urmare, ezoteric vorbind, această planetă semnifică accesul (sau trecerea) către ceea ce este transpersonal în ființa noastră: Sinele individual, care este o fărâmă (o scânteie) din Divin, prezentă în ființa umană.

Dacă punem în corelație planeta Saturn cu zeul roman Ianus, descoperim alte semnificații interesante. Știm că Ianus era o zeitate cu două fețe, dintre care una privea spre trecut, iar alta privea spre viitor. Practic și Saturn, spiritual vorbind, are două fațete: una privește către aspectele personale, individuale, care sunt și ele semnificate de Saturn (carieră, poziție socială, locul deținut într-o anumită ierarhie profesională, înclinațiile politice, abilitățile manageriale sau administrative etc.), iar a doua privește către dimensiunea spirituală, transpersonală a lui Saturn (accesul la Sine, trezirea spirituală). De fapt, cele două fețe ale lui Saturn sunt octave sau nivele vibraționale diferite ale aceleiași planete, trecerea de la un nivel inferior la unul superior fiind deja un pas (o etapă) pe calea spirituală.

Desigur, aceste octave se manifestă și la planeta Jupiter. Pe nivelul cel mai de jos, Jupiter semnifică studii superioare, călătorii în străinătate, activități în domeniul universitar sau academic, meseria de profesor. Pe o octavă mai înaltă, Jupiter semnifică o cale spirituală, asumarea condiției de maestru, puterea de înțelegere în plan spiritual.

ÎNȚELEGEREA CELOR 10 PORUNCI IUDAICE ȘI A PORUNCILOR CHRISTICE

Un pas important, care este absolut necesar indiferent de calea de evoluție pe care ne-o alegem, îl reprezintă respectarea unui cod de principii morale (ceea ce am putea numi „etica spirituală“). Cele mai cunoscute seturi sau sisteme de principii moral – spirituale sunt cele ale religiei iudaice, care apoi au fost preluate în creștinism (*Decalogul* sau *Cele 10 Porunci*), precum și cele hinduiste, incluse în etapele preliminare ale sistemului spiritual Yoga (numite *Yama* și *Niyama*). Între cele două sisteme etico-spirituale există o anumită analogie, un anumit paralelism.

Îată care sunt cele zece Porunci din Vechiul Testament:

„Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.“ (Exodul, 20, 1 – 3)

Aici este vorba despre Principiul Unității și al unicitatii Ființei Divine Supreme (Dumnezeu Tatăl). Acceptarea Unicității Divinului exclude orice idee de politeism.

Clarvăzătorul rus Serghei Lazarev afirmă: „Prima poruncă care ne ordonă faptul că Dumnezeu este unic, ne permite să avem acces la energia superioară a Universului“.

Această poruncă este subliniată și mai clar în Vechiul Testament, în acest mod: „Asculta, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Iar cuvintele acestea, pe care îi le poruncesc astăzi, să le păstrezi în inima ta.“ (Deuteronomul, 6, 4 – 6).

Prin urmare, este susținut Principiul Unității, iar unitatea tuturor ființelor cu Ființa Divină Supremă (Dumnezeu Tatăl) se realizează prin iubire.

„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești (...).“ (Exodul, 20, 4 – 5)

Aici este vorba despre interdicția de a crea idoli (înțeleși ca reprezentări materiale, gen statui, picturi, portrete ale unor zeiță sau forțe spirituale) și de a te închina acestora, de a-i venera.

Pe lângă venerarea unor idoli exteriori, există și riscul unei idolatrizări interioare, față de aspecte concrete ale vieții (bani, carieră, persoana iubită, propria imagine sau notorietate etc.).

Serghei Lazarev afirmă: „Ne putem închina unui idol, dar ne putem închina și persoanei iubite. De asemenea este posibil să ne închinăm banilor, bunăstării, faimei și autorității, sau în fața spiritualității, a capacitaților și a propriei inteligențe. Încchinarea în fața oricărui obiect al lumii încunjurătoare generează atașament și agresivitate. Acestea, acumulându-se în interior, distrug legătura cu Dumnezeu și prin urmare, oamenii și societatea se îmbolnăvesc și mor.“

Așadar, atașamentul sau posesivitatea față de valori concrete sau abstracte generează o idolatrizare a celor (cele enumerate deja: bani, materiale, persoane, funcții etc.), ceea ce poate fi mult mai periculos și insidios față de o idolatrie exterioară.

„Să nu ieș în desert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepeședis pe cel ce va lua în desert Numele Lui.“ (Exodul, 20, 7)

Această poruncă se referă la evitarea superficialității și atitudinii profane (care devalorizează și minimalizează) față de Numele Divinului.